

UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT

Wien 1., Dorotheergasse 16, Honlap: <http://reformatus.at/> E-Mail: bemaref@gmail.com

Dr. Karvansky Mónika református lelkész, Tel.: +43 699 188 780 68, E-Mail: monika.karvansky@reformatus.at

„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek.” (1Korinthus 1,9.)

Kedves Testvéreink!

Gyülekezeti alkalmaink rendje a 2020. ősztendő végén és a 2021. új esztendő elején:

2020. december 13. du. 17. óra:	Adventi istentisztelet – karácsonyi koncert
2020. december 20. du. 17. óra:	Adventi családi istentisztelet
2020. december 25. du. 17. óra:	Karácsonyi istentisztelet
2020. december 31. du. 15. óra:	Óévi istentisztelet
2021. január 03. du. 17. óra:	Újévi istentisztelet

GYÜLEKEZETI ALKALMAINK – A JÁRVÁNY ÁRNYÉKÁBAN
JÓ HÍR – ÚJRA TEMPLOMI ALKALMAK AZ ÜNNEPEK IDŐSZAKÁBAN

Örömmel értesítjük a Testvéreket, hogy az állami és az egyházi rendelkezések értelmében december 7-től újra tarthatunk templomi istentiszteleteket a járványügyi rendeletek betartása mellett.

Az istentiszteletek résztvevőinek száma korlátozott, az alkalmakon 60-70 fő vehet részt. Ezért kérjük a Testvéreket, hogy amennyiben lehetséges, jelezzék a részvételi szándékukat a lelkipásztor elérhetőségein, vagy az istentiszteletek előtt/után iratkozzanak fel, hogy megfelelőképpen koordinálni tudjuk az alkalmakat, valamint biztosítani a feltételeket a Testvérek egészsége érdekében. A bejelentkezés nem kötelező, enélkül is részt lehet venni az istentiszteleteken, csupán megkönnyítené a szervezők munkáját és az előkészületeket.

FELHÍVÁS: A templomba érkezésnél és az istentisztelet után a távozásnál a zöld kiskaput és a templom oldalajtóját használják!

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a mindenkire kötelezően érvényes rendelkezéseket felelősséggel tartsák be, így védve egymást, figyelve másokra és magunkra egyaránt.

Jelenleg érvényben levő szabályok: A bejáratnál kézfertőtlenítés, orrot és szájat takaró maszk viselése, távolságtartás 1,5-2 m kötelező; a csoportos beszélgetésre külső és belső térben nincs lehetőség. Kérjük mindazokat, akik a betegség legkisebb jelét is tapasztalják magukon, saját maguk és mások érdekében is maradjanak otthon!

Advent idejét töltse be az ünnepre készülés csendessége, a mindennapok békessége, kísérje életünket Isten megtartó szeretete és áldása!

GYÜLEKEZETI ÜNNEPVÁRÓ ALKALMAK

3. ADVENT - KARÁCSONYVÁRÓ KONCERT - MEGHÍVÓ

Hagyományos karácsony előtti ünnepségre hívjuk Testvéreinket
2020. december 13-án 17.00 órai kezdettel a Bécs-Belvárosi református templomba.

FISCHER ANNA operaénekes és **HANDL GYÖRGY** orgonaművész előadásában

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS KARÁCSONYI DALLAMOKKAL

címmel karácsonyi énekeket hallhatunk orgonajáték kíséretében.

Többek között elhangoznak a jól ismert karácsonyi dallamok:

Pásztorok, Pásztorok; Csendes éj; Mennyből az angyal; Itt állok jászolod felett; Ó, szép fenyő...

Kérjük a Testvéreket lehetőség szerint a részvételi szándék előzetes bejelentésére.

* * *

ADVENTI CSALÁDI ISTENTISZTELET

Szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezetünk kicsinyeit és nagyjait advent 4. vasárnapján, 2020. december 20-án 17.00 órai kezdettel az adventi-karácsonyi családi istentisztelet alkalmára.

ÜNNEPI VERSEK ÉS KARÁCSONYI RAJZOK

Az ünnepi családi istentiszteletet, a gyermekek és ifjak karácsonyi műsorát hagyományos formában idén nem tarthatjuk meg, de mégsem szeretnénk kihagyni ezt a szép gyülekezeti alkalmat.

A gyermekek felkészítésére a lezárás miatt nem volt lehetőségünk, de örömmel vennénk, ha a tavalyi karácsonyi verset elszavalnák, vagy egy újat tanulnának otthon a szülőkkel, nagyszülőkkel és előadnák a családi istentisztelet keretében.

A templomot ezen a családi istentiszteleten szeretnénk a gyermekek, családok, felnőttek karácsonyi rajzaival, díszével, alkotásaival feldíszíteni, ezért mindenkit biztatunk, hogy ilyen módon is vegyen részt a közös ünnepvárásban, ezzel is még személyesebbé téve azt.

Kérjük, hogy a részvételi szándékot, a gyermekek szereplését jelezzék 2020. dec. 15-ig az ismert elérhetőségek valamelyikén! Próba 2020. dec. 20-án 16.00 órától a templomban.

A karácsonyi családi istentisztelet a generációk meghitt templomi ünnepe, így ennek jegyében meghirdetjük a gyermekek és a felnőttek, az ifjak és örök ifjak, gyülekezetünk minden tagja számára ünnepi játékunkat, melyhez mindenki hozzájárulhat egy-egy szívből jövő jókívánsággal:

KARÁCSONYI JÓKÍVÁNSÁGOK KOSARA címmel.

A 2020-as esztendő mindnyájunk számára sok kihívást és küzdelmet jelentett, ezért így az év vége felé, az ünnepi időszakban bőven ráférne gyülekezetünk tagjaira, mindnyájunkra és az egész világra minden reménykeltő biztatás, kedves bátorítás, ünnepi jókívánság.

Ennek jegyében szeretnénk biztatni mindenkit, hogy akár szóban, írásban, rajzban, bibliai igével, vagy imádsággal, akár egy ünnepi dísz elkészítésével szívesen megosztaná a gyülekezettel karácsonyi jókívánságát, küldje el a körlevél fejlécében található elérhetőségek valamelyikére.

Advent 4. vasárnapján a templomban a családi istentisztelet keretében csokorba fonjuk és felolvassuk, bemutatjuk az egymás számára írt, alkotott ünnepi jókívánságokat (névvel vagy név nélkül), valamint a karácsonyi körlevélben is megosztjuk majd.

Szeretettel várjuk mindazok ünnepi üzenetét, akik szívében egy-egy jókívánság megszületik és megosztaná velünk! Az ünnepre készülve gazdagítsuk egymást, sok jót, áldást, örömet kívánva!

ADVENTI ÚTÉPÍTÉS A PUSZTÁN ÁT

„Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! – mondja Istenetek. (...) Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Készítsetek egyenes utat Istenünknek a kietlen tájon át! Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá! Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. – Az Úr maga mondja ezt. Egy hang szól: Kiálts! Én megkérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé. Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk ígéje örökre megmarad. Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel a Sionnak, harsány hangon kiálts, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek! Az én Uram, az Úr jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.” (Ézsaiás könyve 40, 1-11 válogatott versek)

Jó hallani Ézsaiás próféta 2500 évvel ezelőtt elhangzott próféciját ezen az adventi estén. Ezek a biztató és reményt keltő prófétai szavak a 21. században élő, ünnepre készülő és várakozó embernek is sokat jelentenek. Főleg ennyi nehézséggel a háta mögött és ki tudja még mennyi próbával maga előtt. *Építsetek utat a pusztában az Úrnak!* – hangzik a felhívás felénk is. Ez azt jelenti, hogy ne tétlenkedve várakozzunk, hanem kezdjük el a találkozás útját mi magunk is építeni. Azzal a bizonyossággal kezdetünk az útépítésnek a 21. század pusztájában, hogy ebben a nehézségekkel, próbatételekkel teli életútépítésben megjelenik az Úr dicsősége!

Mit is jelent a puszta? Egy lakatlan, kietlen, elvadult tájat, helyet jelent. A puszta különleges helynek számít a Szentírásban is. Olykor a próbatételek hegyeit jelentette, máskor a megkísértés helyeként szerepel. De a magányosság, a megfáradás, az elbizonytalanodás hullámvölgyeit is elénk hozza.

Kedves Testvéreim, ha most mindenki elmondaná, hogy mit is jelent életében a puszta, milyen hegyek állnak akadályként előtte, mekkora völgyek, vagy szakadékok szédítő veszélyeivel kell farkasszemet néznie, akkor hallanánk félelmekről, betegségekről, gyászról, reménytelenségről, megfáradásról, kiegészről – és még nagyon sokáig sorolhatnánk.

De a 21. századi ember életének pusztájába is belekiált a prófétai szó: *Építsetek utat a pusztában! Rakjátok le a súlyos kőként életetekre és lelketekre nehezedő terheket! És ezeket fel tudjátok használni! Ezekből az élettörténekek és életterhek köveiből meg tudjátok építeni az utat! Nem kell cipelni, húzni, vonni, le kell tenni az Úr előtt készített úton. Mert még ezek a terhek is építőanyaggá válhatnak az útépítés során, ha a megfelelő eszközökkel építkezünk.*

Az imádsággal, a lelki csendességgel, az ige erősítő és bátorító kötőanyagával. És akkor az élhetetlen puszta békés és örömmel övezett hellyé válik. Testi és lelki értelemben is élhető hellyé formálhatja a magas hegyről felénk kiáltott örömhír! Mert a fáradságos útépítés, az életterhek köveinek lerakása közben egyszer csak megjelenik az Úr dicsősége, beragyogja ezt a pusztán át vezető életutat és meghalljuk az örömhírt! *„Itt van Istenetek! Az Úr jön hatalommal, karja uralkodik! Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. Mint pásztor, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.”*

Mennyi bátorítás, micsoda örömhír hangzik felénk a magas hegyről, az örömhírt kiáltó helyéről! Ebben a 21. századi kaotikus pusztai világban van rendező elv, az Úr hatalma! Ebben a 21. századi bizonytalan pusztai létben van biztató, az Úr uralkodik! És ez az Úr a hatalmát nem pusztításra használja, hanem gyógyításra, építésre, felüdítésre, vigasztalásra.

Milyen csodálatos dolgokat ígér ez a prófécia. A pusztában a súlyos életkövekből épített úton az az Úr érkezik hozzánk, aki legelteti a nyáját. A mindennapi kenyér ajándékát kínálja, a békés mindennapok ritmusában legeltet, szelíden terelget. A megfáradtakat, a megtorpantakat, a megsebzetteket karjára gyűjti, ölébe veszi őket. Nem hajszol, nem kihasznál, nem kizsákmányol, amit ez a világ oly sok formában megtesz velünk. Ez a hatalom a szeretet elve alapján uralkodik. Így válhat a puszta az öröm, a megbocsátás, a gyógyulás, a békesség, a kiteljesedés helyévé, mert az az Úr érkezik hozzánk, aki magáról mondta el, hogy „*én vagyok az út!*” Rajtam keresztül van lehetőség eljutni az Atyához. „*Én vezetek át a kietlen puszta veszélyein, biztos cél felé irányítom az életutadat.*” Milyen jó, hogy Karácsony azt üzeni nekünk, hogy ez a jóság, ez a szeretet, ez az életet munkáló segítség testben eljött közénk, és életünk kietlen és félelmetes pusztai vándorútját az öröm útjává változtatja. Advent napjaiban építsük a 21. század veszélyekkel teli pusztáján át vezető utat, hogy minél tisztábban és minél élesebben hallhassuk meg mi is személyesen a magas hegyről kiáltott örömhírt, az evangéliumot! És mint ahogyan a pásztoroknak a pusztában, úgy nekünk is felragyog az a reménycsillag, mely Jézushoz vezet. Ámen.

Imádság: Mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztus által!

Szeretnénk megköszönni, hogy várhatunk, hogy készülhetünk. Köszönjük, hogy tanítasz, terelgetsz, bátorítasz, hogy ne tétlen várakozásban teljen az ünnepvárás, hanem buzdítasz az útépitésre bennünket is. Megvalljuk előtted Istenünk, hogy bizony belefáradunk az élet és a körülöttünk zajló világ történéseibe, bizony sokszor megkeseredünk, megtorpanunk a hitben és elbizonytalanodunk a jövőt illetően. Hálás szívvel köszönjük neked, hogy ezekben a nehéz időkben is szereteteddel veszel körül, és a bezárt ajtók, életek, szívek és lelkek nyitogatását nem adod fel, mikor mi már régen feladtuk. Gyógyír számunkra az örömhír lelkesítő, tettekre ösztönző szava, mely minket is kihoz a puszta kietlenségéből, átvezet a szakadékok felett, az élénk tornyosuló megpróbáltatások hegyeit ledönti. Szeretnénk eléd hozni ezt a betegségtől, békétlenségtől, bizalmatlanságtól, háborúságtól élnetlenné vált 21. századi világot, sokszor kietlennek tűnő pusztát, és kérünk, töltsd meg az ünnepvárás napjait az örömhír minden áldásával. Megtartó szereteted maradjon velünk, szeretteinkkel, gyülekezetünkkel, egyházunkkal, népünkkel, és ezzel az egész világgal. Áldd és szenteld meg az ünnepre készülésünk napjait, az otthonunkat és szívünket, hogy méltókká váljunk a neked szentelt ünnepre. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk! Ámen.

Adventi igehirdetés – 2020. december 6.

**Áldott ünnepi várakozást,
örömteljes adventi útépitést, békés,
boldog karácsonyi ünnepeket
kívánok sok szeretettel!**

*Dr. Karvansky Mónika
református lelkipásztor*

DIAKÓNIAI GYŰJTÉS – RÉSZVÉT ÉS MEGSEGÍTÉS

„A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” (Zsidókhoz írt levél 13,16.)

Gyülekezetünkben szép hagyománya van a diakóniának, a szeretetszolgálatnak, a mások támogatásában való szeretetteljes adományozásnak és megsegítésnek. Minden évben advent heteiben és karácsonykor meghirdetjük a diakóniai adománygyűjtést, melynek célja, hogy egy, a történelmi Magyarország területén élő magyar református család, beteg felnőtt vagy gyermek, szegény sorsú idős testvér karácsonyát szebbé tegyük, a nehéz életterhet támogatásunkkal kicsit könnyítsük. Tetteinkben mutatjuk meg közösségként a szeretet adakozó és megsegítő lelkületét.

Idén is sok lehetőség van arra, hogy az adományainkat különböző szervezeteknek, intézményeknek, rászoruló felnőtteknek és gyermekeknek ajánljuk fel. Gyülekezetünkben hangsúlyt helyezünk arra, hogy a diakóniai támogatás személyes kapcsolatban nyilvánuljon meg. Ezért 2020-ban szeretnénk a diakóniai adománygyűjtéssel két irányban segíteni. Egyik egy felvidéki magyar református család támogatása, akik tragikus körülmények között veszítették el idén ősszel a családfőt. A másik a gyülekezetünkben levő szegények, hajléktalanok megsegítése és megajándékozása.

A tragikus balesetben 45 évesen elhunyt felvidéki magyar református lelkipásztor özvegyének és árván maradt három gyermekének (9,13,18) ajánljuk fel az ideai diakóniai adománygyűjtés összegét. A jó szívvel nyújtott támogatás a családfő nélküli első karácsonyon az anyagi segítség mellett a gyülekezet részvétellel való odafordulását is kifejezi a gyászoló család felé.

A gyülekezet szegényei számára karácsonyi ajándékcsomagot készíthetnek a testvérek, vagy adományaikkal hozzájárulhatnak akár a hajléktalanszálló egy havi tartózkodási díj részbeni kifizetéséhez.

Az adományokat a templomi alkalmak előtt és után személyesen lehet átadni, vagy gyülekezetünk bankszámlájára „Diakonia” megjegyzéssel átutalni. **Isten áldása legyen a segítséget nyújtók életén!**

**Bank Austria, IBAN: AT18 1100 0095 2356 0200; BIC: BKAUATWW
Ungarischer reformierter Seelsorgedienst in Österreich; „Diakonia/2020”**

Móra Ferenc: A szánkó

Kegyetlen hideg tél volt, azóta se tudok hozzáfoghatót. Fenéig befagyott a patak, a verebek megdermedve hullottak le a fákról, a háztetőről olyan vastag jégcsapok meredeztek, hogy kővel is alig bírtuk őket lehajigálni. Először a bárányszőr sapkákat vagdostuk hozzájuk, de evvel nem sokra mentünk. A fülünk megfázott, a sapka a tetőn maradt, s ami a legnagyobb baj volt: a jégcsap se esett le. Még jobban szerettünk a hóban játszani. Akkora hó volt, hogy alig látszottunk ki belőle, ástunk is benne akkora barlangokat, hogy akár a medvék királya ellakhatott volna bennük. Persze a medvének több esze volt, mint hogy hópalotában lakott volna. Nem is fagyott el se keze, se lába, mint nekünk. Legkülönb multság mégis csak a szánkázás volt. Szomszédunkban lakott a bíró. A bíró csináltatott a fiainak olyan szánkót, hogy annál szebb még nem volt a világon. Még most is sokszor álmodom vele így tél idején. Kőrifából volt a talpa, diófából a karja, az ülése lószőrvánkos, beterítve bársonyposztóval, a lábtakaróján bolyhos szőnyeg. Be volt festve az egész szép pirosra, tán a kötele is selyemből volt. Megvolt a mesés szép szánkó, de nem volt, aki húzza. Nagy úr volt akkor Bíró Pali is, Bíró Gyuri is, mind a kettő csak húzatni akarta magát. Engem fogtak be, meg egy másik szegény gyereket, a Favágó Jánoskát.

- Egyszer ti húzzátok, máskor mi ülünk benne - biztattak a bíró fiai. Bántuk is mi a csúfolódást, csak hogy hozzáférhettünk a szánkóhoz. Gyuri, Pali elnyújtózkodtak nagyurasan a puha ülésben, mi ketten nyakunkba akasztottuk a cifra istrángot, szél se érhetett a nyomunkba aztán.

Meg se álltunk az ötödik fordulóig, ott is csak lélegzetet venni. Így tartott ez egy hétig, hanem Favágó Jánoska már akkor olyan búsan lógatta a fejét, mint egy igazi ló. Meg is kérdezte tőle a kisebb gazdánk, a Bíró Pali, hogy tán kevesli az abrakot?

- Szeretnék már egyszer én is beleülni a szánkóba - motyogta félősen Jánoska -, csak egyetlenegyszer, csak egyik saroktól a másikig! Bíró Gyuri nevetve csördítette meg fejünk fölött a pántlikás ostorát:

- Mást nem kívánnál, kis rongyos? Nem olyan gúnyához csinálták ezt a szánkót, mint a tied. Pali még jobban rákiáltott: - Örülj, hogy húzhatod. Gyi, Szellő, gyi Bogár!

Összenéztünk Jánoskával, s akkorát rántottunk a szánkón, hogy mind a két gazdánk kigurult a hóra. Olyat hemperedtek, hogy öröm volt nézni, ámbátor igyekeztünk elhordani az irhát. Hanem aztán megbántuk, amit tettünk. Másnap majd meghasadt a szívünk, mikor a bíró fiai elszánkáztak a ház előtt. Most már a Szabó Gergőék húzták őket. Ekkor énnekem egy gondolatom támadt: - Jánoska, van egy hatosod? - Volt tavaly, de labdát vettem rajta. - Tudod mit, Jánoska? Ha neked is volna egy hatosod, nekem is, vennénk rajta szánkót.

Másnapra kerítettünk pénzt. Én a Csacsadér vargától kaptam, mert segítettem neki kivinni a csizmákat a piacra, Jánoska meg eladta a labdáját meg a márvány golyóját meg a bicskáját a molnáriának. Délután lementünk a szenesboltba, vettünk a pénzünkön egy szenesládát. A ládát félig megraktuk szalmával, a fenekére szögeztünk két gyalult deszkát, kerítettünk egy ruhaszárító kötelet, s azt ráerősítettük a láda két oldalára. Megvolt a szánkó. Biz az nem egészen olyan volt, mint a bíró fiaié, de éppúgy csúszott. Az udvaron próbáltuk ki, mert az utcára szégyelltünk kimenni a másik szánkó miatt. Hanem az udvar kicsi volt. Megegyeztünk, hogy kimegyünk a falu végére, ahol senki se lát. Közökön, zigzag utcákon bujkáltunk kifelé, hogy ne találkozzunk a bíró fiaival. Fújt a szél kegyetlen, sodorta a tetőkről az arcunkba a havat, de nem törődtünk vele. Csak arra gondoltunk, hogy milyen jó lesz szánkóba ülni. Először Jánoska ül bele, én elhúzom a kis erdőig, ő meg engem vissza. Jaj, istenem, de jó lesz! Kiértünk a falu végére. Az utolsó ház a Kati nénié volt, az öreg koldusasszonyé. Rogyott kis szalmás kunyhó, se udvara, se kerítése. Most csupa hó és jégcsap az egész kunyhó, csupa dér még az ajtókilincs is. A Kati néni kutyája, a szegény Morzsa, ott nyöszörgött a küszöbön.

- Megállj, Ferkó - mondja a Jánoska -, eresszük be ezt a szegény kutyát, mert megveszi idekint az isten hidege. Az öregasszony bizonyosan alszik. Belöktük az ajtót, a Morzsa csaholva szaladt előre. Kati néni ott gubbasztott a vackán, elkékült orcával, dideregve vékony kendőjében. Olyan hideg volt odabent, hogy még a tűzhely sarkait is kivirágozta a dér.

- Nem égett ebben a tűz, lelkeim, már három nap óta. Sem egy marék szalmám, sem egy gyújtat fám. Majd megfagyok, lelkeim - sóhajtozott az öregasszony. Jánoska rám nézett, én meg őrá. Előhúzta a sarokból a baltát,

kiment, csattogott, pattogott odakint: fölívágta tűzrevalónak a szánkót. Kisvártatva hatalmas tűz lobogott a kunyhóban. Égett a szánkó. A mi szánkónk, amelyikbe egyszer se ültünk bele. A szánkódarabok piros lángja hosszú csíkokban táncolt a falon, amely mintha sírt volna örömeiben, ahogy a dér leolvadt róla. Az öreg koldusasszony orcája is színesedni kezdett. Ahogy ránk vetette háládatos tekintetét, a mi szívünkben is valami melegség támadt. És egyszerre megsajnáltuk a gazdag bíró fiait, akik érzik, hogy milyen jól esik repülni a szánkón, **de nem tudják, milyen jól esik jól tenni a szegényekkel.**

